

★ AHMETİN BÜYÜK BASARISI

Ahmet hayvanlarını yaylaya götürmek için ailesiyle beraber yola koyuldu... Geçimlerini aiftalık yaparak sağlıyorlardı, aynı zamanda besledikleri hayvanların sütünden peynir, çökelek, tereyağı vb. saklıları ürünlerini satarak para kazanıyorlardı. Hayvanlar Ahmet ve ailesi için önemliydi o yüzden her sene yaylaya götürüyorlardı, uzun bir yolculuğun sonunda nihayet yaylaya varmışlardı, Ahmet çok heyecanlıydı çünkü yaylayı çok seviyordu orda kendini daha özgür hissediyor ve doğayla bütünleşiyordu, biraz dinlenip birseyler yediler ve babası barınmak için bir çadır kurdu hayvanlar içinde adına kendi dillerinde (hefse) dedikleri yazlık bir ağıl yaptı, Ahmet çok sabırsızdı bir an önce zaman gelsin, ve hayvanları otlağa salayım diyordu, derken annesi çağırdı, "Ahmet oğlum gelsene bana yardım et lütfen çadira yatakları götürelim daha bir sürü işimiz var, suluklar indirilecek, yiyecekler getirilecek hadi, babanda ağıl ile uğraşiyor karanlık çekmeden bitirelim işimizi, dedi, ahmet hemen koşarak annesine yardıma gitti, karanlık olmadan işlerini topladılar ve çok yorulduklar annesi ile babası hemen uzanıp "çok şükür işimiz bitti, artık biraz dinselsek iyi olucak kalanıda yarın yaparız" dediler, ve uykuya daldılar... Sabah henüz güneş tam doğmamışken Ahmet'in babası ve annesi uyanıp hayvanlar sıcakta rahatsız olmasın, güzelce otlayıp doysunlar diye koyunları çayıra sürdüler, biraz zaman geçti ve Ahmet de uyandı etrafına baktı ne annesi vardı, ne babası dışarı çıkıp biraz gerildi ve "nerdesiniz anneee, babaaa" diye gözleri onları aradı, koyunları hefsede görmeyince anne ve babasının onları çayıra sürdüğünü anladı "neyse", dedi Ahmet, "ben biraz dolunayım nede olsa gelirler eve" diye içinden geçirdi. Çadira yakın yerlerde gezerken biraz ilerde koyunları gördü, Ahmet'i gören annesi seslendi "oğlum, uzaklaşma şimdi kahvaltı hazırlamaya geliyorum, koyunlar biraz daha otlasın" babanda eve getirecek, sonra babanda çarşıya inersiniz alınacak eksikler var, hem sende gezmis olursun" dedi.

Ahmet çok sevilmiş, yerinde duramıyordu, birden bağırdı "Ollexyy aarsıya gıdıp alısverış yapacağız" dıyordu kınden, 10. sınıf đđrencısidı Ahmet, çok basarılıydı ama arkadaşları kadar şanslı değıldı. İstedığı kalemı alamıyor, okul malzemeleri her sene eksik kalıyordu ona rağmen her zaman derslerine 4 elle sarılıyordu, çok azımlıydı ve idaeleri vardı, anne ve babası gibi ezilmek istemiyordu. Onlar kırk kanaat geşiniyor ve çok yıpranıyorlardı, yapacak bir işi olmadığı için babası gıftısılık ve hayıracılık yapıyordu ama Ahmet annesinin yıpranmış ellerini, ağrıyan belini górdükce üzölüyordu, ve kendine bir söz verdi. Ben okuyup çok güzel bir mesleğe sahip olacağım, herkes tarafından sevilen, sayđı duyulan, parmakla gđsterilen bir insan olmak istiyorum, güzel yaşamak, rahat etmek annemi ve babamı bu zorlu koşullardan kurtarmak için sabıyalıyacağım dđřüncesindediydi. Ama önce babasıyla alısverış yapıp annesinin yanına dönmesi gerekiyordu, çünkü yaz tatiliydi, ve Ahmet ailesiyle yarıya çıkmıştı, henüz vakit çok, zamanı gelmemişti. Bu tatil süresince ailesine yardım etmek zorundaydı, çünkü Ahmet tek cocuktı ve omuzları henüz o yaşta yük doluydu, günler koyun otlatmak ile geşiyordu, Ahmet bir yandan koyun güderken, bir yandan ise test çözüyordu günler hızlı geşiyor, okulun açılmasına az bir zaman kalmıştı... 15 gün su gibi geşmiş, artık eve gitme vakitleri gelmişti. Koyunları kamyonete bindirip esyalarını topladılar, ve yola koyulup gıttiler, 7-8 saatin sonunda eve nihayet vardılar, ertesi gün okul vardı, Ahmet hemen çantasını ve kıyafetlerini hazırladı tek olması gereken şey zamanın geşip okul vaktinin gelmesiydi, derken Ahmet uyudu ve sabah okula gıttı, çok heyecanlıydı öğretmenleri ve arkadaşları Ahmeti görünce çok sevindiler, çünkü Ahmet derece almış asırı zeki okul birincisi bir đđrenciydi. Okul hayatı boyunca dđřündüđü herşeyi yaptı, zaten çok basarılıydı artı bir şeye ihtiyacı yoktu, Lise hayatı böyle ilerledi çok güzel bir üniversite kazandı orda bile bir çok arkadaşlarının ve öğretmenlerinin gözdesiydi, idaeli eğitimesi olmaktı, ve bunu büyük bir dereceyle hak etti eđer isteset herşeyi elde edebilirdi. Yıllarca đđrencilerine "basarı, çalışmaktan, inanmaktan geşer" dedi... SON